

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19694,Zieja-Jan.html>
2021-05-18, 00:33

Zieja Jan

Jan Zieja, ks., ur. 1 III 1897 w Ossie k. Odrzywołu, zm. 19 X 1991 w Warszawie. Absolwent seminarium duchownego w Sandomierzu (1919), Uniwersytetu Warszawskiego, kier. teologia (absolutorium 1922) i judaistyka (1934).

Od 1912 w skautingu, współpracownik redakcji i kolporter pisma „Lud Polski”, członek Narodowego Związku Chłopskiego. 1920 uczestnik wojny polsko-bolszewickiej, kapelan 8. Pułku Piechoty Legionów. 1923–1939 m.in. kapelan Zakładu dla Ociemniałych i Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża w Laskach, ss. urszulanek w Mołodowie, ks. w Radomiu, Zawichoście, Kozienicach; 1930–1932 sekretarz generalny Instytutu Akcji Katolickiej w Pińsku; 1934–1937 wykładowca katechetyki w Wyższym Seminarium Duchownym w Pińsku. 1939 uczestnik Krajowego Zjazdu Wici. IX 1939 kapelan w 84. Pułku Strzelców Poleskich. 1940–1941 w Zakładzie dla Ociemniałych w Laskach, 1941–1944 Sióstr Urszulanek SJK w Warszawie, nacz. kapelan ZHP, Komendy Głównej AK i BCh, współpracownik Rady Pomocy Żydom Żegota i Katolickiego Frontu Odrodzenia Polski; w powstaniu warszawskim kapelan pułku Baszta; nast. w obozie przejściowym w Pruszkowie, 1944–1945 robotnik przymusowy w Niemczech. 1945–1949 ks. w parafiach w Słupsku i Wytownie k. Słupska, działacz charytatywny. 1947–1948 członek ZMW Wici. 1949–1950 proboszcz w parafiach na Woli i Jelonkach w Warszawie, 1950–1953 i 1955–1959 rektor kościoła ss. Wizytek. 1953, po wygłoszeniu kazania o aresztowaniu prymasa Stefana Wyszyńskiego, władze komunistyczne zażądały usunięcia go z Warszawy jako „uciążliwego obywatela”, od 1954 w Zakopanem. XII 1956 przew. Ogólnopolskiego Komitetu Pomocy Repatriantom, od 1960 kanonik Kapituły Katedralnej Pińskiej z siedzibą w Drohiczynie, 1960–1963 wizytator nauki religii i referent spraw duszpasterskich w Drohiczynie.

Miejsce urodzenia Ossa

Data urodzenia 1-03-1897

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 19-10-1991

1963–1991 w domu ss. urszulanek w Warszawie.

XII 1975 sygnatariusz Listu 59 do Sejmu PRL przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji PRL, 23 IX 1976 współzałożyciel i członek KOR/KSS KOR, przew. Rady Funduszu Samoobrony Społecznej. 25 III 1977 współzałożyciel ROPCiO, sygnatariusz „Apelu do społeczeństwa polskiego”. 13 IV 1977 wystąpienie z ROPCiO.

Autor publikacji z zakresu teologii, m.in.: *Katechizm życia chrześcijańskiego* (1949), *Zasady życia chrześcijańskiego* (1960), *Liturgia życia* (1975), *Życie Ewangelią* (1991); tłumacz z jęz. szwedzkiego, m.in. *Drogowskazów Daga Hammarskjölda*.

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1989), pośmiertnie Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2006).

25 IV 1977–5 III 1981 rozpracowywany przez Wydz. IV KS MO w ramach SOR krypt. Dziadek.

Anna Grażyna Kister

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)